

stor Del af Sikkerheden for, at det Arbejde, der bliver gjort, i Virkeligheden kommer til at du noget og betyde noget. Det kan faa et officielt Stempel, men om det officielle Stempel gør Arbejdet saa godt, som det kan blive, naar det skal staa sig i Konkurrencen med de dygtige private Anstalter, er et Spørgsmaal, som jeg ikke betænker mig paa at besvare absolut benægtende. Derfor lægger jeg det høje Tings Medlemmer paa Sinde, at de slutte sig til det af min ærede Partifælle stillede Ændringsforslag. De opfyldte derved kun, hvad der har været Udvalgets Mening; de sætte det ind i Loven og give det Lovkraft, og de overlade intet til en mere eller mindre tilfældig Indenrigsministers mere eller mindre tilfældigt paavirkede Skøn nu eller i Fremtiden.

Indenrigsministeren (Berntsen): Jeg takker det ærede Udvalg for hurtig og velvillig Behandling af den foreliggende Sag. Om det af Udvalget stillede Ændringsforslag til en forandret Affattelse af § 3 skal jeg erklære, at jeg kan modtage Lovforslaget i den Affattelse, det derved vil faa, uagtet jeg kunde ønske, at de Lønninger, der ere tiltænkte de Embedsmænd, som skulle fungere ved denne Anstalt, var noget højere, end her er foreslaaet, fordi det i første Række gælder om at knytte dygtige Mænd til en saadan Anstalt. Men jeg erkender, at Reduktionerne ere ikke større, end at det forhaabentlig vil kunne lykkes mig at beholde og i Fremtiden erhverve dygtige Mænd som Anstaltens Ledere. Angaaende Spørgsmaalet om at lade Underdirektøren falde bort, skal jeg erklære mig enig med Ordføreren i, at denne Underdirektør er en Følge af den midlertidige Ordning, der er og i den nærmeste Fremtid vil være ved Anstalten, idet jeg ønsker, at den Mand, der hidtil har fungeret som Direktør, ogsaa i Fremtiden skal fungere som saadan, uagtet han er knyttet til en anden Anstalt.

Om de Henstillinger, Udvalget har gjort til Ministeren, skal jeg udtale, at jeg skal efterkomme Udvalgets Ønske om at angive bestemte Regler for Anstaltens Virksomhed i den Vedtægt, der bliver at udfærdige i Henhold til Lovforslagets § 2. Det er min Agt, at en saadan Vedtægt kun skal gælde for 5 Aar ad Gangen. Der vil da blive Lejlighed til for hvert Tidsrum af 5 Aar at undersøge, om der er Anledning til at optage nye Virksomheder for Anstalten eller ikke. Ligeledes skal jeg modtage det ærede Udvalgs Henstilling

til mig om at give Arkitektforeningen, der tæller mange af Landets Bygmestre, Lejlighed til at bringe Mænd i Forslag, forinden jeg gaar til Valg af de Medlemmer af Bestyrelse, paa hvis Valg jeg har Indfyldelse.

Derimod kan jeg ikke modtage det Ændringsforslag, der er stillet af et enkelt Medlem, og som nu saa interessant er motiveret af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), der ikke alene brugte mange tekniske, men ogsaa mange poetiske Argumenter for det Ændringsforslag, han er Talsmand for. Jeg er enig med det ærede Medlem i den Hovedbetragtning, at som Regel er det ikke rigtigt, at man i en Lov overlader alt for meget til en Ministers Forgodtbefindende, thi det ærede Medlem har Ret i, at Loven bestaar, i alt Fald indtil den paa lovlig Maade bliver forandret, medens Ministrene komme og gaa. Men i dette specielle Tilfælde vilde jeg dog anse det for urimeligt, om man ved en Lov vilde binde Anstaltens Virksomhed indenfor alt for snævre Grænser. Der foregaar en meget stor og mægtig Udvikling paa alle de Omraader, som Anstalten har med at bestille, og det vil derfor ikke være rigtigt i alt for stærk Grad at lovfæste, hvad Anstalten maa tage sig for eller ikke maa tage sig for.

Det ærede Medlem udtalte, at her var igen et Forsøg paa at skabe nye Embedsmænd, og det kan jeg ikke nægte. Naar Anstalten gaar over til at være en Statsanstalt, maa den ledes af Embedsmænd. Men det glæder mig, at det ærede Medlem gentagne Gange med stærke Ord accentuerede, at det var dygtige Mænd, der var knyttede til Anstalten, og som Følge deraf maa man ogsaa finde sig i at lønne dem anstændigt. Naar det ærede Medlem siger, at Lønningerne ere saa høje, at de endog kunne stige til yngste Generallønninger . . . (Alfred Christensen: Omtrent!) — omtrent, saa antager jeg dog, at det ærede Medlem ikke er imod, at Mænd, der udøve en saadan Virksomhed i Civiletaten, lønnes lige saa godt som Mænd, der indtage Generalsrang. Jeg havde ikke tænkt mig Muligheden deraf, skønt det ærede Medlem er i nær Slægt med Generaler — jeg tror endog, det ærede Medlem stammer fra en General. (Alfred Christensen: Jeg bærer Marskalstaven i Tornystret). Ja, men den har ikke vist sig udenfor endnu, paa det militære Omraade i alt Fald, omend paa det civile. Jeg kan altsaa ikke forstaa, at det